

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sententiarum libri quattuor

Petrus <Paris, Bischof>

[Basel], 29. Nov. 1489

Sequuntur tituli questionum sancti Thome super tertium librum
sententiarum

[urn:nbn:de:bsz:31-304163](#)

Sequuntur tituli questionum sancti Thome super tertium librum sententiarum.

DI. I

Utrum possibile fuit deum carnem assumere.
Utrum corpus fuerit deum incarnari.
Utrum deus incarnatus fuisset si homo non cecidisset.

Utrum debuit incarnatione instanti differri
Utrum una persona potuerit assumere carnem
aliam non assumente.

Utrum magis convenienter fuerit filium incarnari quam patrem vel spiritum sanctum.

Utrum per potuerit assumere carnem.

Utrum pater et spiritus sanctus possunt assumere ea causa naturam humanam

Utrum una persona possit assumere duas naturen humanas

DI. II

Utrum natura humana magis sit assumptibilis quam irrationalis creatura.

Utrum angelica natura sit assumptibilia.

Utrum totius universum sit assumptibile.

Utrum filius dei debuerit assumere naturam humanam in omnibus suis suppositis

Utrum in aliquo de stirpe Adam debuerit assumere humanam naturam.

Utrum in ipso Adam.

Utrum filius dei assumperit carnem.

Utrum carnem et animam.

Utrum assumperit formam totius.

Utrum assumperit carnem mediante anima.

Utrum assumperit animam mediante spiritu.

Utrum assumperit totum mediante per omnes.

Utrum natura humana assumpta sit mediante gratia.

Utrum mediante spiritum sanctum.

Utrum unio cadat media inter naturam humana et diuinam.

Utrum caro fuerit recepta postquam assumere.

Utrum caro fuerit assumpta propter quam anima.

Utrum anima fuerit assumpta propter quam corpori unita.

DI. III

Utrum beata ergo sanctificata fuerit anno conceptionem carnis.

Utrum anno infusionem anime.

Utrum anno nativitatem ex utero.

Utrum in sanctificatione fuerit totaliter mutata ab originali.

Utrum fuerit immunis ab omni culpa actuali.

Utrum in receptione filii fuerit confirmata in bono.

Utrum beata ergo in conceptione filii dei aliquid fuerit operata actuie.

Utrum generatio Christi ex persona fuerit naturalis
Utrum oportebat virginis annunciaris salutis conceptionem.

Utrum annuntiatio fuerit per modum corporalis visionis

Utrum illa annuntiatio debuit fieri per angelum.

Utrum angelus annuncians fuerit de superioribus ordinibus

Utrum caro Christi in antiquis patribus fuerit peccato corrupta

Utrum caro Christi fuerit in primis simili aliquid demonstrabile signata.

Utrum aliquis de stirpe abrae in ipso fuerit decimatus

Utrum Christus in eo fuerit decimatus

Utrum solum ex puris sanguinibus beatae virginis fuerit corpus Christi decimatum.

Utrum conceptio Christi fuerit subito.

Utrum Christus fuerit sanctificatus.

DI. III

Utrum efficacia conceptiois debuerit appropriae alicui persone.

Utrum debuerit appropriae patri.

Utrum filio.

Utrum spiritu sancto.

Utrum beatam virginem possit dici mater illius hominis.

Utrum possit dici mater dei.

Utrum incarnationem meruerunt pres antiqui.

Utrum gratia fuerit naturalis illi homini.

DI. V

Utrum unio duarum naturarum sit una natura.

Utrum sit magna vel parua.

Utrum differat ab assumptione.

Utrum unio illa facta sit in natura.

Utrum tamen una persona sit in Christo.

Utrum persona convenienter assumere.

Utrum natura cum circumscriptionis personis possit assumere.

Utrum natura humana sit assumpta.

Utrum anima separata sit persona.

Utrum persona hominis sit assumpta.

DI. VI

Utrum in Christo sint duae hypostases.

Utrum in Christo sint duo supposita individua.

Utrum sint ibi duae res nature.

Utrum filius dei assumperit hominem.

Utrum homo dicitur compositum ex duabus substantiis.

Utrum Christus sit duo neutraliter.

Utrum in Christo sit unum esse.

Utrum persona Christi in incarnatione sit composta.

Utrum in Christo sit compositione anime et corporis.

Utrum humana natura sit accidentaliter unita verbo.

DI. VII

DI. VII

Utrū hec sit vera deus est hō
Utrū xp̄s possit dici hō dominicus
Utrū hec sit vera deus factus est homo
Utrū hec sit vera hō fact⁹ est deus
Utrū hō xp̄s sit p̄destinatus filius dei.
Utrū filius dei p̄destinat⁹ sit esse homo.
Utrū fili⁹ dei p̄destinat⁹ sit esse filius dei
Utrū hō sit vera filius dei est p̄destinatus.

DI. VIII

Utrū natuitas sit viuentis tantummodo.
Utrū hūana natura in xp̄o sit nata.
Utrū diuina natura in xp̄o sit nata.
Utrū in xp̄o sint due natuitates.
Utrū in xp̄o sint due filiations.

DI. IX

Utrū latria sit virtus.
Utrū sit virtus general⁹ vel cardinal⁹.
Utrū virtus theologica ad quā cardinalium reducat.
Utrū hūanitati xp̄i sit latria exhibenda.
Utrū imaginib⁹ xp̄i cult⁹ latria sit exhibēd⁹.
Utrū latria sit exhibenda carni.
Utrū viris sanctis sit exhibēda latria.
Utrū alicui creature possit latria exhiberi sine peccato.
Utrū latria exhibita deo dicat vnuoce cū idolatria.
Utrū latria debeat deo rōe potentie.
Utrū alia latria debeat p̄i alia filio.
Utrū deo debeat exhiberi latria fm corporis ritus.
Utrū dulia idem sit q̄ latria.
Utrū habeat diuersas species.
Utrū peccatores debeat adorari dulia.

DI. X

Utrū xp̄s fm q̄ homo sit deus
Utrū xp̄s fm q̄ ille homo sit deus.
Utrū xp̄s sit p̄destinat⁹ fm q̄ hō
Utrū xp̄s fm q̄ homo sit psone
Utrū xp̄s fm q̄ homo sit individualis.
Utrū deo conueniat aliqd adoptare in filiis.
Utrū adoptare soli patri conueniat.
Utrū p̄ solum filiū fiat adoptio
Utrū oībus creaturis conueniat adoptari.
Utrū xp̄s possipici filius adoptiuus
Utrū p̄destinatio xp̄i sit psone v̄lessentia.
Utrū eius p̄destinatio sit conformis predicationi nostre
Utrū eius p̄destinatio sit causa nostre

DI. XI

Utrū possit dici q̄ fili⁹ dei sit creatura.
Utrū xp̄s sit creatura.
Utrū xp̄s possit dici creatura fm q̄ homo
Utrū ea que sunt humane nature possint

dici de filio dei.

DI. XII

Utrū hec sit vera demonstratio xp̄o hō ille
cepit esse.
Utrū xp̄s potuerit peccare.
Utrū habuit potentia peccandi
Utrū debuerit aliquē sexum assumere.
Utrū debuerit assumere sexum feminū.
Utrū debuerit assumē carnē ab v̄troc⁹ sexu
Utrū debuerit assumere corp⁹ de viro tm̄.

DI. XIII

Utrū in xp̄o fuerit grā singularis psone,
Utrū habuit plenitudinem grē
Utrū grā eius fuerit infinita.
Utrū grā eius potuerit augmentari.
Utrū xp̄s fm q̄ homo sit caput ecclesie.
Utrū fm q̄ hō sit caput angelorum
Utrū sit caput omnīū homī.
Utrū sit caput animar̄ tm̄.
Utrū grā v̄nionis sit creata.
Utrū grā v̄nionis sit idem qđ grā capit⁹.
Utrū grā v̄nionis p̄cedat ḡtiam singula
ris psone vel econverso.

DI. XIV

Utrū in xp̄o fuerit aliq̄ scientia creata.
Utrū cognitio creata in xp̄o sit habitus v̄
actus tantum
Utrū alma xp̄i mediante aliquo habitu co
gnouerit v̄bum.
Utrū codem habitu cognoscat v̄bu⁹ t̄ res
in v̄bo.
Utrū aia xp̄i videndo v̄bum cōphendat.
Utrū in v̄bo cogscat oia q̄ cognoscit v̄bu⁹.
Utrū cognoscat oia limpido sicut deus.
Utrū omnia videat uno intuitu
Utrū alma xp̄i sciat omnia in p̄pria natura
Utrū cognitionē rerum in p̄pria natura
habuit minorem.
Utrū habuerit sciā p̄ modū collationis.
Utrū h̄ scia fuerit diuisa p̄ plures habitus
Utrū p̄ficerit in ista scientia.
Utrū ab angelis accepit hanc scientiam.
Utrū aia xp̄i habuit omnipotentiā sic oēm
scientiam.

DI. XV

Utrū debuit assumere humanā naturā cū
defectibus.
Utrū debuerit assumere oēs defectus p̄
ter peccati
Utrū traxerit illos defectus
Utrū omne corpus sit passibile.
Utrū anima sit passibilis
Utrū alma xp̄i passa fuerit
Utrū in xp̄o fuerit tristitia.
Utrū in xp̄o fuerit ira.

Utrū in xp̄o fuerit timor.
Utrū in xp̄o fuerit ver⁹ dolor in sensu
Utrū ille dolor p̄uerit ad supiorē p̄tem
rationis.
Utrū ex se senserit oēs dolores p̄sentēs
DI. XVI
Utrū necessitas moriēdi insit hōb⁹ ex pec-
cato tantū.
Utrū in xp̄o fuerit necessitas moriēndi.
Utrū necessitas patiēdi vel moriēndi subie-
cta fuerit in xp̄o voluntati humāne.
Utrū claritas quā ostendit xp̄s in transfi-
guratione vera fuerit an imaginaria.
Utrū claritas illa fuerit gloriōsa.
DI. XVII
Utrū in xp̄o sitū voluntas diuina
Utrū in xp̄o sitū voluntas ratōis volun-
tatis humāne.
Utrū in xp̄o fuerint voluntates rationis.
Utrū voluntas humāna in xp̄o sp̄ confor-
maret voluntati rationis
Utrū voluntas i xp̄o aliqñ sibjpi p̄trariet
Utrū xp̄s orauerit.
Utrū orauerit p̄ se
Utrū oř q̄ orauit p̄ se sit act⁹ sensualitat⁹.
Utrū fuerit exaudit⁹ in omni oratiōe sua.
Utrū xp̄s fm q̄ hō dubitauerit
DI. XVIII
Utrū in xp̄o fuerit tñ yna actio
Utrū xp̄s meruit.
Utrū potuerit mereri in istātī sue p̄ceptōis
Utrū meruerit immortaliitatē corporis.
Utrū meruerit impassibilitatē aie
Utrū meruerit it exātationē.
Utrū meruerit p̄miū essentiale v̄l̄ dei frui-
tionem.
Utrū xp̄s meruerit sibi.
Utrū xp̄s meruerit nobis.
Utrū xp̄s meruerit nob̄ ianue apertionez.
Utrū p̄ passionē meruerit ianue aptionez.
DI. XIX
Utrū p̄ passionē xp̄i liberati sum⁹ a p̄ctō
Utrū oia p̄ctā passionē eius sint de etā.
Utrū p̄ cius passionē liberati sum⁹ a dī-
bolo.
Utrū p̄ passionē libati sum⁹ a pena eterna.
Utrū a pena tpali.
Utrū rōe p̄dīcte liberatiōis debeat dici
xp̄s redemptor.
Utrū solus xp̄s sit redemptor
Utrū recōciliauerit nos deo p̄ mediato-
ris officium.
Utrū sit mediator.
DI. XX.
Utrū natura humana fuerit reparanda

vel debuerit reparari.
Utrū debuerit reparari p̄ satisfactionem
Utrū necesse fuerit eā reparari p̄ satisfactōes.
Utrū aliq̄ pura creatura potuerit sati-
ficere p̄ humanam naturam.
Utrū illa satisfactionē debuit fieri p̄ passio-
nem xp̄i.
Utrū ali⁹ modus satisfactōis fuit possibil⁹.
Utrū deus p̄ tradidit xp̄m p̄ passionem.
Utrū eius passio fuerit bona.
DI. XXI
Utrū in morte fuerit diuinitas a carne se
parata.
Utrū diuinitas tunc separata fuerit ab alma
Utrū corpus xp̄i post mortem debuerit
dissolui vel incinerari.
Utrū xp̄s vel filii⁹ dei dici debuit mortuus
Utrū necessariū fuerit xp̄m resurgere
Utrū resurrectiō suā argumēti pbauit
Utrū argumentū ex visibili ostēs dīsue-
rit p̄ueniens.
Utrū debuerit se passibilem exhibere
Utrū debuerit p̄ cicatrices passionēsuā
ostendere.
Utrū p̄ manductionē debuerit eam com-
probare,
DI. XXII
Utrū xp̄s in triduo fuerit hō
Utrū xp̄s vbiq̄s fuerit hō
Utrū xp̄s descenderit ad infernū
Utrū descenderit ad infernū dīmatorūz.
Utrū in limbo moram fecerit
Utrū limbum patrum illuminauerit
Utrū alas de inferno dīmatorū libaucrit
Utrū liberauerit eos q̄ erāt in limbo patrū
Utrū liberauerit eos q̄ erant in purgatorio
Utrū xp̄s ascenderit.
Utrū mot⁹ ascensiōis eius fuerit violent⁹.
Utrū mot⁹ ascensiōis ei⁹ fucrit subitus.
Utrū statim post resurrectionem debuit
ascendere.
Utrū sup̄ omēs celos ascenderit.
Utrū ascenderit ad dexteram p̄ris
Utrū sedere ad dexteram patris soli filio
cōueniat.
DI. XXIII.
Utrū indigemus habitibus in operibus
humanis.
Utrū habitus in nobis existentes possint
cognosci.
Utrū omis xtus in nobis sit habitus
Utrū habitus speculatiū possint dici vir-
tutes.
Utrū theologice virtutes debeat ab alijs
distingui.

Benumero virtutum theologicarum
Quid est fides.
Decius actu homo quid est credere.
Utrum plures sint actus fidei. s. credere in
deum &c.
De certitudine actus fidei
Utrum fides sit in voluntate sicut in subiecto.
Utrum pertineat ad intellectum practicum.
Utrum sit virtus intellectualis.
Utrum fides sit virtus.
Utrum sit una virtus.
Utrum fides sit pars aliorum virtutibus
Utrum fides formata per charitatem.
Utrum fides informis sit virtus.
Utrum fides informis et formata differant
specie.
Utrum fides informis sit donum dei.
Utrum fides informis sit in demonibus
Utrum fides informis maneat in hereticis.
Utrum fides informis euacueat aduenientem
charitatem.
Utrum maneat eius actus charitate habiti
Utrum fides informis possit esse formata

DI. XXIII

Utrum obiectum fidei sit verum in creatum.
Utrum ei obiectum sit complexum.
Utrum fidei possit subesse fallsum.
Utrum fides possit esse de visus.
Utrum possit esse de scitis.
Utrum ea de quibus fides sint eque ignota.
Utrum necesse sit homini credere aliquem de quibus
non habet scientiam vel naturaler rationem.
Utrum credere hanc non videm sit meritorium
Utrum ratio humana diminuat rationem
meriti ipsius fidei.

DI. XXIV

Quid est articulus.
Utrum articulus debeat dividiri per formatum
et informem.
Utrum articuli debeant tolli in simbolo.
Utrum fidem explicata sit in necessitate salutis
Utrum quilibet causaf habere fidem explicitam
Utrum maiores magis quam minores debeant
habere fidem explicitam.
Utrum minores habeant fidem implicitam
in fidem maiorum.
Utrum fides perficiatur per successionem temporum
Utrum si oportuerit habere fidem explicitam
de redemptore.
Utrum explicite oportuerit credere de re-
demptore.
Utrum si oportuerit habere fidem explicitam
de trinitate.

DI. XXV

Utrum spes sit passio

In qua vi anime sit spes
Utrum differat ab alijs passionibus
Utrum spes sit principalis passio.
Utrum spes possit esse in virtute intellectiva.
Utrum spes sit virtus.
Utrum sit virtus theologica
Utrum spes sit virtus distincta ab alijs.
Utrum possit esse informis
Utrum habeat certitudinem in suo actu.
Utrum spes fuerit in Christo
Utrum sit in angelis.
Utrum pres in limbo habuerint spem
Utrum damnati et demones habeant spem
DI. XXVII
Quid est amor vel charitas.
Utrum amor tui sit in concupiscibili.
Utrum sit prima et suprema inter alias affectio-
nes anime.
Utrum cognitio sit altior amore
Utrum charitas sit idem quam cupiscentia.
Utrum charitas sit virtus.
Quid est subiectum charitatis
Utrum charitas sit una virtus
Utrum sit distincta ab alijs virtutibus
Utrum sit forma alterius virtutum.
Utrum charitas possit esse informis.
Utrum deus possit charitate amari a nobis
in statu vie.
Utrum deus possit totaliter diligi.
Utrum dilectus quod diligimus deum habeat modum
Utrum modus ille quod in precepto implicatur pos-
sit in via implicari.

DI. XXVIII

Utrum virtutes sint diligende ex charitate.
Utrum creature irrationalis sint diligende ex
charitate.
Utrum angeli sint ex charitate diligendi
Utrum possimus habere charitatem ad malos
homines.
Utrum demones ex charitate sint diligendi.
Utrum homo seipsum debeat diligere ex caritate
Utrum corpora nostra sint ex charitate diligenda.

DI. XXIX

Utrum charitas habeat ordinem.
Utrum ordo charitatis attendendus sit secundum
affectionem vel effectum.
Utrum deus sit supra omnia diligendus
Utrum in dilectione dei possit haberi aliquis
respectus ad aliquam mercedem.
Utrum homo ex charitate debeat se magis
quam proximum diligere.
Utrum ex charitate debeat magis diligere
proximos quam extraneos.
Utrum patrem inter propinquos maxime sit di-
ligendus.

De distinctione graduū charitatis.

*Utrū oēs ad charitatē pfectam teneantur
Utrū habentes charitatē pfectam teneantur ad omia q̄ sunt pfectio[n]is.*

DI. XXX

*Utrū omēs teneant ostendere signa amicis
Utrū maioris pfectio[n]is sit inimicū q̄ amicū diligere.
Utrū diligere p[ri]mū sit meritorium magis q̄ diligere deū.
Utrū meritoriu[m] constet ex charitate principaliter.*

DI. XXXI.

*Utrū hōis charitatē possit eā amittere.
Utrū liber vite sit quid creatum.
Utrū liber vite sit respectu dei.
Utrū aliqd ibi scriptū possit inde deleri.
Utrū quelibet charitas possit resistere cui libet temptationi.
Utrū hō sp̄ resurgat in minori charitate.
Utrū resurgat in maiori.
Utrū sp̄ resurgat in equali.
Utrū fides euacuef.
Utrū spes euacuef.
Utrū aliqd de habitu spei v[er]i fidei remaneat.
Utrū charitas vie euacuef.
Utrū ordo charitatis q[ui] est in via fuerit i[ux] christo.
Utrū ille ordo fuerit in patria.
Quē dilexit plus Petru[m] xps vel Jo[se]phem
Utrū scia quā mō habuit totaliter tollatur*

DI. XXXII.

*Utrū deo cōueniat amare creaturem
Utrū deus diligat oēm creaturā.
Utrū deus ab eterno dilexerit creaturem.
Utrū deus diligat omnia equalē.
Utrū diligat plus iustum p[ro]scitū q̄ peccato[rum] p[re]destinatum.
Utrū magis diligat innocentem q̄ peccato[rum] penitentē.
Utrū magis diligat hominem q̄ angelū.
Utrū magis diligat hūanū gen[us] q̄ xpm.*

DI. XXXIII.

*Utrū vtutes morales distinguant ab alijs
De distinctione moralium inter se.
Utrū vtutes morales insint nob[is] a natura.
Utrū possint acq[ui]ri ex actibus.
Utrū vtutes morales sint infuse.
Utrū infuse differant specie ab acq[ui]sitis
Utrū vtutes morales p[er]sistant in medio.
Utrū in iusticia sit inuenire mediū rei.
Utrū in intellectualib[us] vtutib[us] sit mediū.
Utrū theologice vtutes habeant medium
Utrū vtutes cardinales maneant in patria.*

De nomine cardinaliū vtutum.

Utrū morale[s] vtutes debeant dici cardinaliales.

De numero vtutum cardinalium.

Utrū alie debeant dici magis cardinales q̄ iste.

De p[ro]ptibus prudentie.

De partibus temperantie.

De p[ro]ptibus fortitudinis.

De partibus iusticie.

Utrū alie q̄ vtutes cardinales reducunt ad prudentiam sicut ad p[ri]ncipale et ad causam.

Utrū prudētia habeat aliquā cām spēalez.

Utrū passiones sint materia temperantie et fortitudinis.

Utrū iusticia sit circa opatōes.

Utrū prudentia habeat distinctum ab alijs vtutibus.

Utrū p[ro]p[ri]tati et fortitudo sint in irascibili.

Utrū iusticia sit in irascibili.

Utrū sit in rationali.

DI. XXXIV.

Utrū dona sint vtutes.

De numero donorū.

Utrū dona maneant in patria.

Utrū beatitudines respōdeant singul[ar]e donis.

Utrū fructus respondeant donis.

Utrū petitio[n]es respondeant donis.

De diffinitio[n]e timoris.

Utrū debeat inter dona cōputari.

Utrū timor futilis tollat adueniēte charitate.

Utrū timor castus sit idem in substantia cum futili.

Utrū initial[er] differat in sba a casto.

Utrū castus demaf[er]t charitate cessante.

Utrū timor castus euacuef glā adueniēte.

Utrū fortitudo donum differat a fortitudinis vtute.

De actu fortitudinis in via.

De actu fortitudinis in patria.

Utrū pietas sit donum

De actu pietatis in via

De actu eius in patria

DI. XXXV.

Utrū vita p[ro]uenient diuidat in actiuam et contemplatiuam

Utrū vita p[ro]templatiua p[er]sistat tñ in actu.

Utrū p[er]sistat in opatiōe ratiōis

Utrū oīs actus intellectual[us] p[er]tineat ad vi-

tam actiuam.

Utrū vita actiuā p[er]sistat p[ri]ncipali[n]e in his q̄ sunt ad alterum.

Utrū cognitio p[er]tineat ad actiuam.

Utrū vita actiuā possit esse simul cum con-

templatiꝫ.

Que istaz ſtudium ſit nobillor
Que eſt magis meritoria.
Utrꝫ ptemplatiꝫ ſit diuturnior q̄ actua
Utrꝫ ſapientia ſit donum.
Utrꝫ ſapia ſit de diuinis.
Utrꝫ ſapia ſit in intellectu vel affectu.
Utrꝫ intellectus ſit donuꝫ.
De actu eius in via
De differentia intellectuꝫ et ſapientie
Utrꝫ donuꝫ ſcie tm ſit de humanis.
Utrum ſcientia doni ſit ſpeculativa vel pra
ctica.
Utrꝫ in ſcientia humanoruꝫ ſit aliquid no
rie curiositatis
Utrum conſiliuꝫ ſit donum.
Utrꝫ conſiliuꝫ differat a dono ſcientie.
Utrꝫ actus conſiliij maneat in patria

DI. XXXVI.

Utrꝫ v̄tutes politice ſint conneſte.
Utrꝫ v̄tutes gratuite ſint conneſte
Utrꝫ dona ſint conneſta.
Utrum v̄tutes fint equales.
Utrum vitia ſint conneſta.
Utrꝫ modus charitatis ſit in pcepto

DI. XXXVII.

Utrꝫ ſit necesse legē ſcriptam tradi
De aſſignatione pceptorum decalogi.
Utrꝫ omnia pcepta legis reducant ad de
calogum.
Utrꝫ pcepta decalogi ſint diſpensabilia
Utrꝫ pueniens ſuerit pcppe obſeruatione ſabbati.

Utrꝫ pceptu de ſabbato obſuando debue
rit cefſare adueniente grā.

Utrꝫ viſuras accipe ſit peccatum.

DI. XXXVIII.

De diſſinatione mendaciꝫ.

Utrꝫ omne mendaciꝫ ſit peccatum.

Utrꝫ omne mendaciꝫ ſit peccatum mortale
De gradibus mendacioruꝫ aſſignatoruꝫ in
littera.

DI. XXXIX.

Utrꝫ iurare ſit deum testem iuuocare

Utrꝫ iuramentuꝫ ſit p se agetendum.

De comitibus iuramenti

Utrꝫ iuramentuꝫ incautuꝫ ſit obligatorium

Utrꝫ iuramentuꝫ obliget fm intentionem

recipientis

De diſſinatioне piuriꝫ

DI. XL.

De aſſignatione duoruꝫ pceptoruꝫ viſimo
rum.

Utrꝫ lex Ab oys debeat cohibere ſolā ma
num in omni actione.

Utrꝫ lex vel iuſtificaret aut occideret.

Utrꝫ lex vetuſ pmitteret tm tpalia aut
etiam eterna.

Utrꝫ differat a noua p radicem timoris

Utrꝫ lex vetuſ fuerit magis honorosa q̄ noua.

Expliſiūt tituli questionuſ ſeu p
blemata ſancti Thome ſup tertiu
libruꝫ mgri Sententiaruꝫ numero
cccl.